

уга, тога послѣдна-та приима ударснїе;
кто: ни лѣ, да бѣ.

§ 141. Заедно со знакове-те на уда-
нїя-та е принетъ въ славянско-то пра-
писанїе отъ гърчко-то и *придыхателный-а*
знакъ тѣнкое ([^]), онъ ся полага надъ
якоя начална гласна буква: както ѣ, ѡ,
ѹ жѣ, ѹ ченїкѣ.

Кога начална-та гласна буква има надъ
бе и ударенїе-то, тога заедно со *приды-*
нїе то ся полага надъ нея и знакъ-а (['])
трое; както: ѡще ѣже ѣже ѡбразъ ѹтро
проч. Той знакъ ся именува: ѣсо (["]).

Другїй-а подобень нему знакъ е апѡ-
рофъ-а ([~]) онъ ся полага такоже въ
начало надъ гласны-те на нѣкои падежи въ
божественно число за да ги отличи отъ
чужды-те подобны имъ падежи; както: ѣже
ѣже, ѣмъ, един. ѣже, ѣже, ѣмъ. Такоже
сья полага и на слѣдующи-те отъ един-
ственнo число падежи; ѣ ю ѣ юже.

